

[Statsministeren.]

Grundlovsdag. Naa ja, vi har da overlevet baade den Grundlovsdag og den følgende, og vi siger: Paa Gensyn i 1935!

Det ærede Medlem Hr. Krag vilde jo ogsaa tale om Vælgerdom og var saa uheldig at gribe Konen med Æggene i Stedet for Fiskermandens Kone, der endte i Muddergroften. Ja, disse Eksempler skal man være forsigtig med. Det er i Virkeligheden de ærede Medlemmer Hr. Krag og Hr. Christmas Møller, som gaar og handler saadan som Konen med Æggene. Hun regnede og regnede paa, hvilket Udbytte hun efterhaanden vilde faa af disse Æg, som hun havde oven paa Hovedet, tror jeg, i en Kury, og til sidst regnede hun saaledes, at det svimlede for hende, og Æggene blev til Æggekage midt paa Landevejen. Det er der jo meget mere Fare for, at det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller oplever, for det er dem, der gaar og regner med Valgresultater, som ligger i deres egen Fantasi, men som altsaa let kan blive til denne Æggekage. Jeg anbefaler altsaa de ærede Medlemmer at drage Lære af Konen med Æggene; det er i Virkeligheden et meget godt Eksempel, naar det anvendes til den rigtige Side. Og saa siger jeg, som jeg før har sagt, til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: Tag nu endelig ikke Forskud paa Saligheden.

Endnu skal jeg blot tilføje et Par Ord om de Dagsordener, som i Gaar er stillet. De ligner jo hinanden i Foragten for de praktiske Forhold. Jeg anbefaler dem begge til Forkastelse, hvis der overhovedet skal være Afstemning over dem. (Munterhed). Ja, det maa Forslagsstillerne vel afgøre; hvis de opdager, at de er saa urimelige, er det dog muligt, at de trækker dem tilbage. Jeg synes, det vilde være rimeligt, om ærede Forslagsstillere, der har saa dybt rodfæstede Opfattelser angaaende Samfundsforhold og Samfundsudvikling, forsøgte at skildre deres Tanker i Lovforslags Form, thi det vilde dog være langt bekvemmere for Rigsdagen at danne sig et Overblik over, hvordan Løsningen af disse mange Problemer, der er nævnt, navnlig i det ene Forslag, skal praktiseres, og hvorledes Dækning for mulige Udgifter eller Tab skal tilvejebringes. Men det er altsaa en Opgave, som de ærede Medlemmer viser fra sig, fordi det er en uløselig Opgave for dem. Det er lettere at skrive nogle Sætninger op paa et Papir og saa bilde Folk ind, at det er et Forslag, som man roligt kan vedtage.

Det ærede Medlem Hr. Thomsens Forslag — jeg skal ikke opholde mig ved det

ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Forslag, for det er jo saa temmelig uden Interesse — har jo sin Interesse, fordi det er et Krav om, at Rigsdagen skal gennemføre en af Landbrugernes Sammenslutning udarbejdet Plan, og saa hedder det i Dagsordenen, at denne Plan viser, at Landbruget har et rimeligt Krav paa en Merindtægt paa mindst 200 Mill. Kr., og dem skal altsaa Staten tilvejebringe, forstaar jeg. Det er jo rigtigt, at i Landbrugernes Sammenslutnings saakaldte Landbrugsplan til 1 Krone findes der en saadan Opgørelse over nødvendige Forbedringer i Økonomien: Kornordning 24 Mill. Kr., Smør- og Margarineordning 72 Mill. Kr., Mælkeordning 18 Mill. Kr., Kødordning 15 Mill. Kr., Ejendomsskaternes Nedsættelse 27 Mill. Kr. og Rentesaenkning med 1 pCt. 64 Mill. Kr. Det bliver tilsammen 220 Mill. Kr. Det er vel dem, det ærede Medlem sigter til i Dagsordenen. Men saa glemmer det ærede Medlem, at der i dette Resumé er mere. Der staar ogsaa: Kronesaenkning paa henholdsvis 10 eller 20 pCt., henholdsvis 75 eller 150 Mill. Kr. Det maa da ogsaa regnes med. Det er altsaa 370 Mill. Kr., Landbrugernes Sammenslutning forlanger, at Befolkningen enten direkte skal betale dem eller tage paa sig af Byrder paa anden Maade. Naa ja, jeg forstaar altsaa, at hvis vi blot udarbejder Forslag til 200 Mill. Kr., er det ærede Medlem tilfreds i Dag, men saa har han jo ogsaa fremdeles 170 Mill. Kr. at kræve ind paa i de kommende Dage.

Jeg fraraader altsaa, at man beskæftiger sig med disse Fantasterier, anbefaler Forkastelse af de stillede Dagsordener og anbefaler, at man stemmer for Regeringens Forslag og de Ændringsforslag, som denne eller dens Partier har stillet.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. Hasle har rettet et Spørgsmaal til mig angaaende Rækkevidden af Bestemmelserne i Lov af 16. December 1933 om Ændringer i Lov af 27. Marts 1912 om Rentebevillinger. Spørgsmaalet gik ud paa, i hvilket Omfang det maa antages, at denne Lovs Bestemmelser eventuelt tillader at tage en højere effektiv Rente end den nominelt fastsatte. Jeg skal over for dette Spørgsmaal nævne, at en Henvendelse af lignende Karakter for nylig har foreligget for Indenrigsministeriet fra Sagførerraadet, og jeg skal her anføre, at Ministeriet i den Anledning har udtalt, at der, naar Debitor en Gang har erholdt Rentebevilling, ikke kræves ny Bevilling, naar den paagældende Obligation derefter borttransporteres af Kreditor, saaledes at